

levere denne Sum til Staten, var det, forekommer det mig, ikke saa urimeligt, om vi fik $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{4}$ af den tilbage til dette udmærkede Foretagende.

Ligeledes kunde jeg ønske det sidste Punktum i første Stykke, hvori der staar, at Landbrugsministeren kan tillade at tage disse Sættefiske overalt i Limfjorden, hvor han finder for godt, noget forandret. Det er navnlig i Betragtning af et Andragende fra Struer og Jegindø Fiskerforeninger, som er vedhæftet den Betænkning, Lands tinget har afgivet. I dette Andragende gøres der netop opmærksom paa, at paa det Omraade, hvor de særlig fiske, og da navnlig i Venø og Kaas Bredning, er Fiskeriet aftaget meget betydeligt, særlig fordi man har opfisket den store Mængde Yngel, navnlig i Nissum Bredning, og man henstiller og anmoder meget om, at Yngelen maa fanges udenfor Kanalen i Stedet for indenfor Kanalen. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister at tage det under nærmere Overvejelse. Jeg føler mig forvisset om, at Yngelen paa det allernærmeste kan skaffes lige saa billigt, naar den fanges udenfor Kanalen, som naar den fanges indenfor Kanalen, og naar vi først have faaet Yngelen ind i Fjorden, kan man godt forstaa, at de, der bo nær omkring, føle sig noget skuffede, naar den bliver taget bort. Men dobbelt ønskeligt bliver det for mig, at dette Punktum, som jeg omtalte, bliver noget forandret, naar jeg sammenholder det med 3die Stykke i Lovforslaget, der giver Ministeren ubetinget Ret til ikke alene at tage Rødspætteyngel, men en hvilken som helst Yngel — dette Forslag omfatter jo ikke alene Rødspætteyngel, men al Fiskeyngel — overalt, hvor han vil, i Limfjorden, og plante den omkring, hvor han vil. Og jeg bliver saa meget mere betænkelig, naar jeg ser Biologisk Stations fjerde Beretning, som er vedhæftet det Forslag om Saltvandsfiskeri, der blev forelagt her i Tinget den 9. Oktober 1895. Der er paa Side 210 anført af Biologisk Stations Forstander, at Rødspætter som Regel blive kønsmodne i deres 3die eller 4de Aar, og de have da en Størrelse af fra $7\frac{1}{2}$ op til $21\frac{1}{2}$ Tomme, og han tilraader Lovgivningsmagten meget indtrængende at gaa gradvis frem og forhøje Maalet for Rødspætter fra 8 Tommer med et Aars Mellemrum op til 10—12—14 Tommer. Men, siger han saa, dette er for Kattegats Vedkommende, og han føjer til: Limfjorden er jo en Fjord, som er særlig god til Fiskeri, og som vi Danske udelukkende ere Eneherre over, og den burde vi anvende

til en Forsøgsstation og gøre det Eksperiment, at Rødspætter der ikke maa ilandbringes i det første Aar under 10 Tommer og senere under 11 Tommer, ja, vi kunde gaa betydeligt højere op endnu. Naar jeg sammenholder de to Ting, er jeg noget ængstelig for, at vi kunde faa en Landbrugsminister, som maaske har meget god Forstand paa Landbruget, men som ikke har tilstrækkelig Forstand paa Fiskeri, og som kunde lade sig friste til at bruge den Myndighed, Lovforslaget har givet ham, lige stik imod Fiskernes Interesse. Under den nuværende højtærede Landbrugsminister er jeg ikke saa meget betænkelig, men jeg er dog noget betænkelig paa dette Punkt. Dersom Forslaget bliver vedtaget saaledes, som det foreligger, faar Ministeren fuldt ud Ret til at forhøje de Maal, hvorunder Fiskene ikke maa ilandbringes, og han kan forbyde Brugen af visse Redskaber, f. Eks. Vaad, som jo er et udmærket Fiskeredskab. Han kan f. Eks. tage Rødspætter paa 5—6 Tommer fra Nissum Bredning og sige, at nu skal de gaa i Kaas Bredning, indtil de blive 8—9 Tommer, og saa tage vi dem og flytte dem for at gøre det Eksperiment, som Biologisk Stations Forstander har antydnet, og det kunde føre til, at vi, som bo paa Øen Morsø, have Yngel gaende omkring os — og Yngel kaldes de jo, indtil de blive kønsmodne —, men vi maa ikke tage nogen af dem. Dersom Forslaget bliver vedtaget, som det foreligger, bliver det fuldstændig overladt til Landbrugsministeren.

Der er ogsaa dernede gjort Forsøg med Ørredyngel. Nu er Skivefjord sikkert en af de Fjorde dernede, hvor der fanges flest Ørreder. Under den nuværende Lov maa Ørred ikke bringes i Land under 8 Tommers Længde, men naar Ministeren ønskede at gøre Forsøg med at indplante Ørred i Skivefjord, kunde han forhøje dette Maal og derved gøre det umuligt for Fiskerne i det hele at faa noget af denne Ørredbestand. Denne store Myndighed, som Forslaget tillægger Landbrugsministeren, mener jeg, let kunde forandres ved, at der i Stedet for Landbrugsministeren alene blev sat „Landbrugsministeren i Samraad med de omboende Fiskere“ eller noget saadant, en Ændring, som vi med Villie fra den højtærede Landbrugsministers Side vistnok meget godt kunde blive enige om mellem 1ste og 2den Behandling. Med disse Ændringer vil Loven sikkerlig blive meget god. Men saa fremt vi ikke skulde blive enige om Ændringerne, og Forslaget saaledes i denne Samling ikke ophøjes til